Mizah

Asrî hacı kadınlar tavafta !

ANLAYANA

Çifte Kerimler

Bana da sözüne inanılır bir zatı muhterem anlattı.

Akşamcının biri bakkala girmiş:

— Ver şuradan bir Fahrettin Kerim! demiş.

Bakkal, galiba Fahrettin Kerimin kim olduğunu biliyorsa da evsafı umumiyesi hakkında bir fikir sahibi değilmiş ki, anlamamış:

— O da nedir, efendi? diye sormuş.

— Yahu, sen ne biçim bakkalsın? Hani şu Tekelin yeni çıkardığı kısa, yassı, şişman, şişesinin üstü tombul tombul kabartma rakıları yok mu? İşte o...

İçki düşmanı Validen, sarhoşun ilk fırsatta intikamı! Bakkal bu izahatı alınca gülerek cevap verir:

— Bizde Fahrettin Kerim yok bayım. Cevdet Kerim var...

Bu sefer akşamcı sorar:

— O da ne?

— Bilmiyor musunuz bayım? Tekelin 47 modeli dar, uzun şarapları!

Hacılar

Mevsim yaklaştı ya... Acenteler faaliyettedir. Hangi mevsim diye sormayın. Av mevsimi... Müteşebbisler hacı avına çıkıyorlar... Kârları olmasa bu sevaba girerler mi hiç? Dini bütün müslümanları kazasız belâsız Hacca götürüp getirecekler... Buna mukabil, istedikleri sadece peşin para...

Müteşebbislerin nasıl çalıştıklarını anlamak için hacılarla görüşmek istiyordum. Lâkin bu dinî vazifeyi yerine getirmek üzere İstanbulda toplanan bir grupun konuşması kulağıma çalınınca, artık muvaffakiyetin nakliyat şirketlerinde değil, hükûmette olduğunu anladım. İki arkadaştan biri:

— Bu sene, diyordu. Maşallah, Hacca gitmek istiyenler 15000 kişiyi bulmuş. Herkes dini vazifesine koşmak için imkân arıyor.

Arkadaşı kestirdi attı:

— Ondan değil...

— Değil mi? Ya neden?

Keskin görüşlü hacı namzedi gülümsedi:

— İşimiz Allaha kaldı da ondan!

Bakanlara eğlence

Rivayet doğruysa, müracaatçılar o kadar çokmuş ki, vatandaşları dinlekleri diktafonla plâğa alınacakmış. Bakanlar da boş saatlerinde bunları çalarak dinliyecekmiş. Meselâ Çalışma Bakanını aradığınız zaman:

— Meşguldür, plâk dinliyor!

Cevabını alırsanız zinhar gönül eğlendiriyor sanmayınız. Ha plâk dinlemiş, ha sizi dinlemiş. Arada fark yok!

Hey gidi günler hey! Halk Partisi şu plâk usulünü ne maksatla icat ettiydi, ne işe yarıyor... İbret!

— SİVRİSİNEK —

Detektif — Müjde, kaybolan kaynananızın ölüsü bulundu!

— Ben acemi daktiloyum, kimin kucağına oturacağım?

— Senin gidişini beğenmiyorum kızım!
— Yanımda bir otomobilli delikanlı olsun da o zaman bak nasıl beğenirsin!

— Dördüncü defa ayni kata geldik bayan!

— Yavaş gidip şoförlere baş çevirterek kazalara sebep oluvorsunuz, ceza vereceksiniz!

Cilt 9, Sayı: 214 FİYATI 25 KURUŞ 11 Ağustos 1950

Mizah

SAHİBİ: RAMİZ GÖRÇE
ABONE:
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.
Posta kutusu: 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi
Vilâyet Hanı. No. 10
Telefon: 20715

★ CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI ★

Komünizm, İrana nüfuz etmiye çalışıyor...

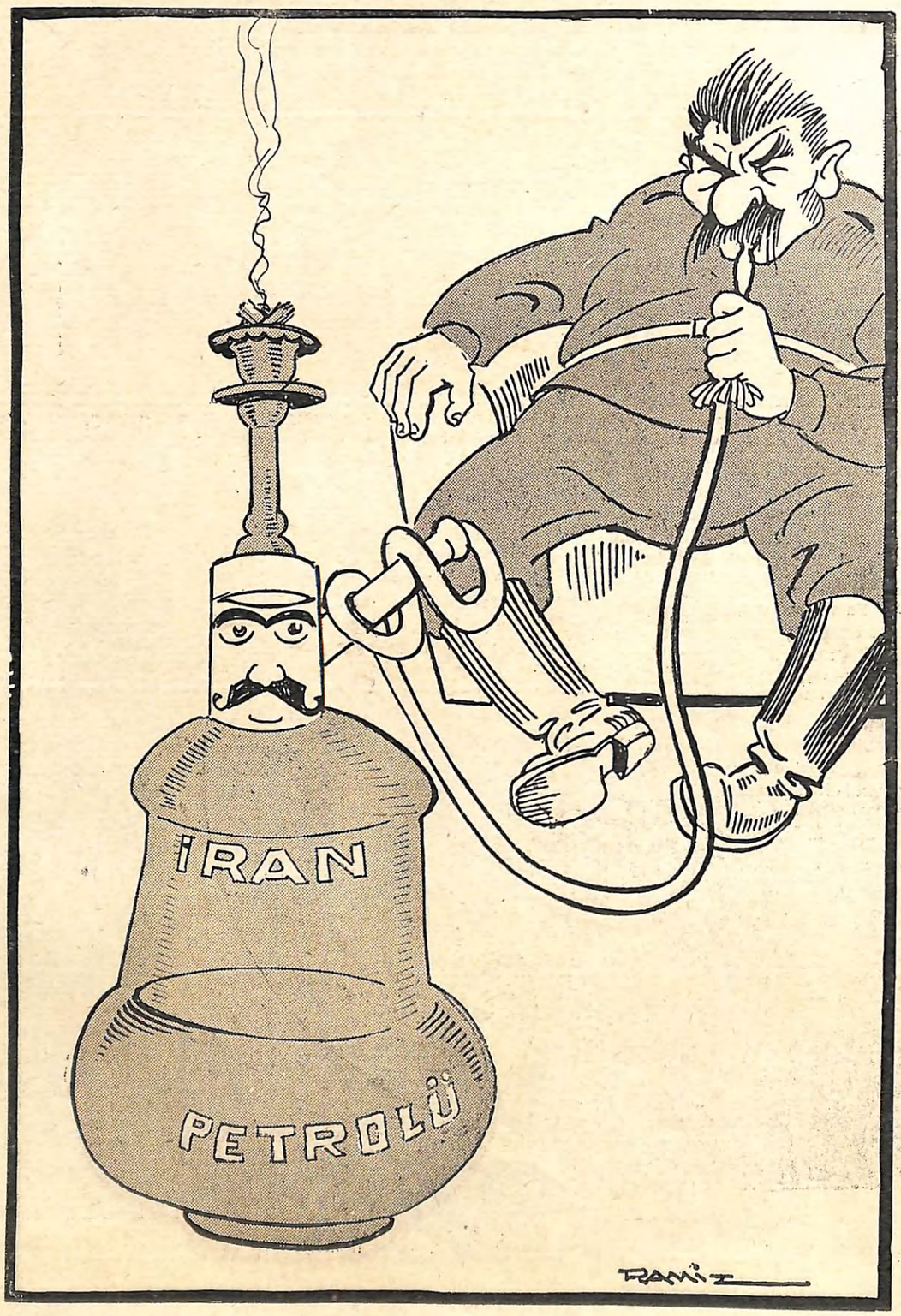

— Bir ateşlesem, keyfime pâyan olmıyacak!

BAŞKÖŞEDEN

Blânço

ÜÇÜNCÜ ayın bitimine yaklaşıyoruz. Artık, Demokrat Hükûmetimizin bu müddet zarfındaki icraatına dair küçük bir bilânço yapmanın zamanı geldi, değil mi ya?

Hafızamızı, gazete koleksiyonlarını, zabıtları, yazıları altüst ediyoruz. Şekerin yirmi kuruş ucuzlamasından, ekmeğin otuz kuruşa çıkmasından, Kore'ye asker sevki kararından ve bir de kitle halinde emekliye ayırarak temizleme, yahut dama taşı gibi yer değiştirme faaliyetinden başka dişe dokunur bir şey bulamıyoruz.

Demokrat Hükûmetin üç ay gibi, bir yıllık faaliyet devresinin çeyreğinde yapacağı icraat bundan mı ibaret kalacaktı?

Dar gelirlinin geliri daralmakta berdevam! Hayat pahalılığı ortalığı kasıp kavurmakta berdevam! Affedilen mahkûmlar süratle hapishanelere dolmakta berdevam (Şöyle hava almıya çıkmışlar gibi...)! Susuzluk dudaklarımızı çatlatmakta berdevam! Bakanlar, heyetler seyahatte berdevam! Gel de patavatsızın eski hamamla eski tasını hatırlama bakalım!

Nasrettin Hoca bir gün evini nakledecekmiş. Karısı ortalığı toplarken bunda da bir faaliyet, bir faaliyet... Ne bulursa saga sola savurup duruyor. Kadıncağız bakmış ki herşey büsbütün altüst oluyor:

— Aman Hoca, demiş, geçtim; bırak, büsbütün ortalığı karıştırıyorsun!

Hoca gülmüş:

— İlâhi kadın, demiş, ne yaptığımı ben de biliyorum amma, dostlar alışverişte görsün!

İşte bizim üç aylık bilânço, galiba biraz buna benzedi!

— MİZAHÇI —

Cilt 9, Sayı: 214 FİYATI 25 KURUŞ 11 Ağustos 1950

Mizah

SAHİBİ: RAMİZ GÖRÇE
ABONE:
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.
Posta kutusu: 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi
Vilâyet Hanı. No. 10
Telefon: 20715

★ CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI ★

Komünizm, İrana nüfuz etmiye çalışıyor...

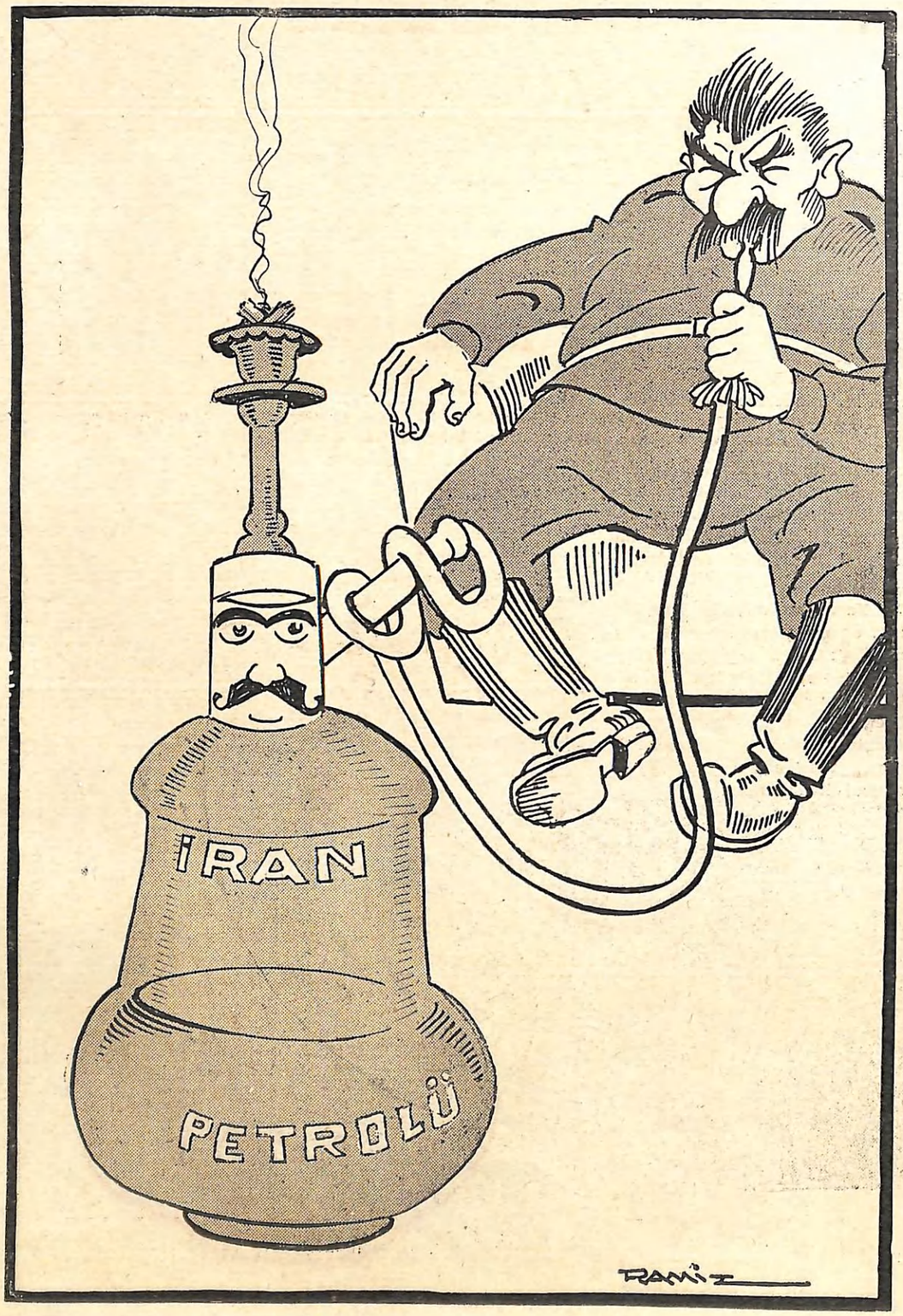

— Bir ateşlesem, keyfime pâyan olmıyacak!

BAŞKÖŞEDEN

Blânço

ÜÇÜNCÜ ayın bitimine yaklaşıyoruz. Artık, Demokrat Hükûmetimizin bu müddet zarfındaki icraatına dair küçük bir bilânço yapmanın zamanı geldi, değil mi ya?

Hafızamızı, gazete koleksiyonlarını, zabıtları, yazıları altüst ediyoruz. Şekerin yirmi kuruş ucuzlamasından, ekmeğin otuz kuruşa çıkmasından, Kore'ye asker sevki kararından ve bir de kitle halinde emekliye ayırarak temizleme, yahut dama taşı gibi yer değiştirme faaliyetinden başka dişe dokunur bir şey bulamıyoruz.

Demokrat Hükûmetin üç ay gibi, bir yıllık faaliyet devresinin çeyreğinde yapacağı icraat bundan mı ibaret kalacaktı?

Dar gelirlinin geliri daralmakta berdevam! Hayat pahalılığı ortalığı kasıp kavurmakta berdevam! Affedilen mahkûmlar süratle hapishanelere dolmakta berdevam (Şöyle hava almıya çıkmışlar gibi...)! Susuzluk dudaklarımızı çatlatmakta berdevam! Bakanlar, heyetler seyahatte berdevam! Gel de patavatsızın eski hamamla eski tasını hatırlama bakalım!

Nasrettin Hoca bir gün evini nakledecekmiş. Karısı ortalığı toplarken bunda da bir faaliyet, bir faaliyet... Ne bulursa saga sola savurup duruyor. Kadıncağız bakmış ki herşey büsbütün altüst oluyor:

— Aman Hoca, demiş, geçtim; bırak, büsbütün ortalığı karıştırıyorsun!

Hoca gülmüş:

— İlâhi kadın, demiş, ne yaptığımı ben de biliyorum amma, dostlar alışverişte görsün!

İşte bizim üç aylık bilânço, galiba biraz buna benzedi!

— MİZAHÇI —

Meçhul Sivil

Bizde, demokrasinin zaferi, biraz da beleşçilerin zaferi oldu. Hani her milletçe kabul edilmiş bir meçhul asker mefhumu vardır. Bu meçhul asker, bir fedaîdir. Kim olduğu belli değildir amma, orduda asıl zaferi kazanmak için harcanır gider. Onun gibi bir takım siviller de var. Bunlar uzun zaman meçhuldürler. Kim olduğunu kimse bilemez. Alelâdenin biri. Lokantada görürsünüz. Karşısındakine acı acı dert yanar:

— Sormayın efendim, borcumu ödeyemediğim için herif canıma tükürecek; bir şey değil, mahkûm olursam şöyle felâket olur, böyle felâket olur...

Günün birinde, partinin herhangi bir kutlama töreninde, kelli felli biri bir de bakarsınız merasimi idare ediyor. Allah Allah... O Efe tavırları, konuşuş, eda.. Siz bu zatı tanıyorsunuz! Tanıyorsunuz amma, nereden? Birden aklınıza geliverir. Hani Sirkecideki lokantalardan birinde kıvrana kıvrana karşısındakine halinden şikâyet eden meçhul sivil vardı ya? İşte o! Şaşarsınız bu istihaleye, bu afur tafura! Muhakkak, meselâ partinin mühim zevatından birinin yazı masasına geçerken sürünmüştür. Mürekkebi devirip kendi ceketini lekelemiştir de tazminat makamında...

Yahut, ne idüğü kat'iyen malûm olmıyan, orada burada siftinen tiplerden biri günün birinde sizin de tesadüfen uğradığınız bir toplantıya girer. Herkeste bir faaliyet, bir telâş... Ön iliklemeler (Pantalon değil tabii, ceket!), ayağa fırlamalar... Hayretle bu meçhul sivili sorarsınız:

— Kim bu yahu?

Vaktile kim olduğundan kimsenin malûmatı olmıyan meçhul sivilin yine adını bilen yoktur. Amma kemali ehemmiyetle, hattâ dehşetle cevap verirler:

— Oo... O mu? Partinin ileri gelenlerinden... Mühim adamdır ha!..

Sonradan duyarsınız... Meğer o ciğeri beş para etmiyen, değeri olmıyan meçhul sivil, falanca büyüğümüzün hoşuna giden birkaç fıkra anlatmış, birkaç resimde onun yanıbaşında görülmüş filân...

Günün birinde, tramvayda rastladığınız sünepe bir zata hiç ummadığınız bir yüksek makamda tesadüf edersiniz. Kim, ne, vazifesinin nasıl bir şey olduğu hakkında kimse sarih bir şey söyliyemez. Yalnız, meselâ o sıralarda yapılacak herhangi bir seçim listesi gözünüze ilişir: Bazı isimler çizilmiş, bazıları ilâve olunmuş... Allah Allah, dersiniz, acaba hangi salâhiyet sahibi bu listeyi tanzim ediyor böyle?

Ve size o bir zamanlar kimsenin yüzüne bakmıya hacet görmediği meçhul sivili gösterirler:

— Beyefendi hazırlarlar... Partide mühim mevkileri vardır!

Yarabbi! Bir hiçken bu kadar ileri gidebilen bu sonradan görmeleri hangi devrin adamı zannedersiniz? «Devri sabık»ın mı? Ne gaflet! Onlar, her devrin, her devrin olduğu gibi bugünün de adamıdırlar. İnanmıyorsanız bu yazıyı «mühim»lerden birine gösterin; hiddeti, nasıl kendisinin o malûm meçhullerden biri olduğunu meydana koyar!

— Âdem Baba —

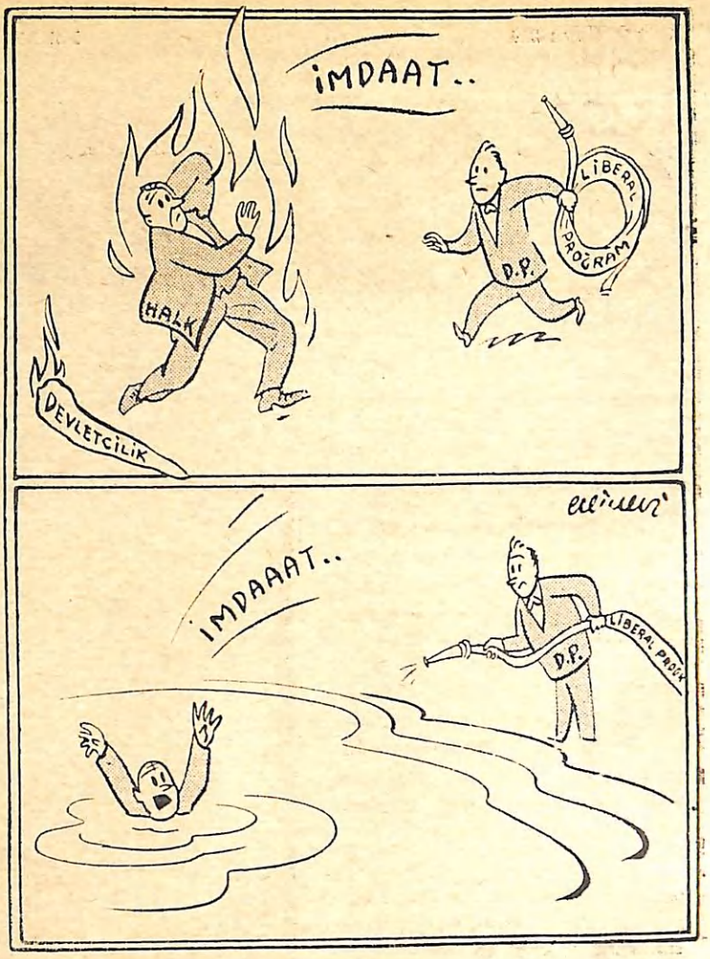

Tedavî bizzıd

İLÂN

Taşraya azimet dolayısile ve açık artırma usuliyle çok kıymetli antika eşya satışa çıkarılacaktır. Bir adet salhurda karlık, asırdide maltız, emektar havan, çilekeş minder, az kullanılmış ıskara ve daha envaî çeşit kıymetli eşya. Taliplerin hergün 9 - 19 arası 222222 numaraya telefonla müracaatları.

★

İstanbul Radyosundan:

Radyomuzda ilân saati ihdas olunacaktır. İlân vermek istiyenlerin üç kelime söyletmek haklarıdır. Beş dakikalık ilân müddetinin kalan kısmında radyofonik montajı yapan, teknik asistan, ilân ücreti ve tarifesine uygun olup olmadığını kontrol eden, imlâ yanlışlarını düzelten, ilânı söyliyen bildirileceğinden bu şartla firmasını reklâm etmek istiyenlerin Radyo Müdürlüğüne müracaatları.

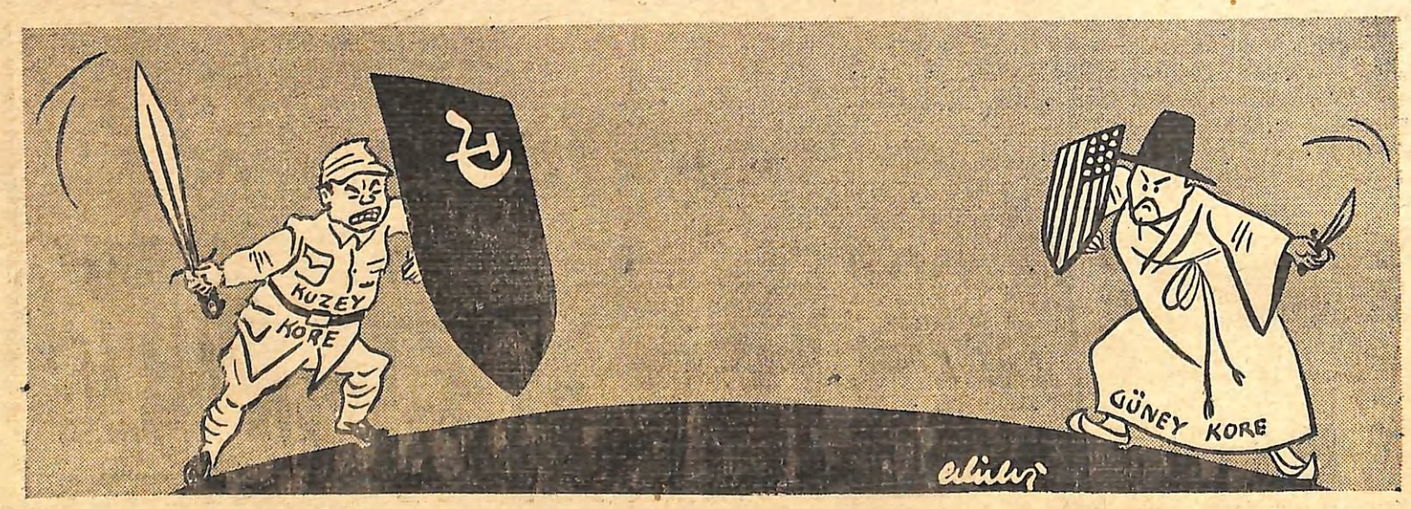

Şark cephesinde yeni bir şey yok!

Güzelsin korkma!

Çirkinlere, kamburlara, asık suratlılara müjde!.. Hani masallarda vardır: Sihirli değnekle şöyle bir dokununca alelâde çakıl taşları mücevher, çirkin kızlar peri kızı veya dünya güzeli olurlar... İstanbula gelen Amerikalı doktor Sakin de, neşterile kime dokunursa onu dünya güzeli yapıyormuş..

Doktor hanımı kaldığı otelde görmek ve Mizah okuyucuları için görüşmek üzere yola çıktım. Fakat ne mümkün? Bütün Beyoğlu, sanki komünizmi tel'in mitingi yapılıyormuşçasına insanla dolu! Yollar tıkalı... Doğrusu evvelâ başka şeyler aklıma geldi; yangın, kaza, gösteri filân! «Sefiller» romanında o zamanki Parisin bir «Haşarat yatağı» denilen mahallesi vardır. Kiminin gözü şaşı, kimi aksak, yüzü yamalı binlerce kadın düşünün! (Meğer İstanbulda ne kadar çirkin kadın varmış? Hayret!) Bir de kadının çirkini olmaz derler... İşte bu kalabalık, doktor hanımı muhasara altına almış..

Bin belâ ile otele girdim. Güzellik ameliyatı olmak istemediğime dair elimden bir senet aldılar. Salonda Şükûfe Nihal Başar, İffet Oruz, Tezer Taşkıran, Meliha Avni gibi tanınmış ve Belkis, Ayten, Suna gibi tanınmamış hanımlarımız bekleşiyorlardı. Anlaşılan onlar da mülâkat için gelmişler...

Nihayet Dr. Sakin'le görüşmek kısmet oldu. Kelin medarı olsa başında saç biterdi derler ya... Ellisini aşmış, yüzü buruş buruş bir hatun..

— Efendim, dedim, hünerinizi işittik! Acaba memleketimizde de icrayı lûbiyat edecek misiniz? (Lûbiyatı faaliyet mânasına aldığıma şüphe yok).

— Şüphesiz!

— Burada çok çirkin kadın var mı?

— Hayır. Kadının çirkini olmaz. Kadınlar iki türlüdür: Güzeller, güzelliğe kabiliyetli olanlar. Burada bütün rastladığım kadınlar güzelliğe kabiliyetli. Bilhassa Ankarada....

— Ya... İşittiğime göre siz sakatları, felçlileri filân iyi ediyor, lekeleri ameliyatla gideriyormuşsunuz!

— Bazı ekâbir hanımları yüzlerine vurmuş olan lekeleri almam için müracaat ediyorlar. Fakat benim hünerim yalnız cilt üzerinedir. Öyle içeriden vuran lekeleri temizliyemem ki...

— Kadınlarımızın cildi nasıl?

— Kadife ciltli kitaplara benziyorlar... İçinde çok defa mânasız bir macera romanı var...

— Bununla beraber, burada bir güzellik enstitüsü kuracak mışsınız?

— A... Tabiî... Estetik ameliyatı zor şeydir. Sizin doktorlar bunun hakkından gelemez. Hacı bekler gibi yolumu bekliyen sabık güzelleri yeniden sosyeteye iade edebilmem lâzım...

Doktor Sakin, bana yaklaştı, yüzümü dikkatle süzdü:

— Korkma yavrum, dedi, sen güzelsin!

Sonra kâtibi kulağıma eğildi:

— Bu, şahsî mütaleadır, istişare ücretine tâbidir! İstişare yüz dolardır!

Güzellik mütehassısının elinden kurtulmanın zamanı gelmişti. Kendimi sokağa dar attım...

— BERİA AKDENİZ —

Bir varmış.. Bir yokmuş!..

Bir Nasrettin Hoca hikâyesi!

Kalb Hastalıkları

Zamanımızın en mühim ve moda olmuş illetler grupunu kalb hastalıkları teşkil eder. Bu hastalıklar türlü türlü olur. Amma hepsinin ârazı birdir: Çarpıntı, sancı filân...

Meselâ, kendinizi dinleyin. Göreceksiniz ki kalbiniz atar. Sayın: Üç buçuk atıyorsa kalb sinirleriniz zayıf demektir. O zaman bol sarmısakla sovanı havanda dövüp tuzlamadan her sabah aç karnına bir kaşık yutmalı. Sonra bol bol geğirmeli!

Karınızla Beyoğlunda yürüyorsunuz diyelim. Karınız her kumaşçı vitrininin önünde durup baktıkça sizin kalbiniz bekçi davulu gibi gümbürdemiye başlıyorsa sizde anjin dö mangır var demektir. O zaman şifalı havuçlardan bir iricesini seçmeli. Kızgın şişle boydan boya deldikten sonra mübarek limon suyunu içine doldurmalı. Güzelce kapayıp ısıra ısıra yemeli. Bihikmeti taalâ bir şeycikleriniz kalmaz. Şayet bu çare iyi gelmezse iki kilo pirinç alıp benim Cağaloğlundaki muayenehaneme gelmeli. Başka bir tedavi usulü tatbik ederiz.

Yahut, bu yaz günlerinde ceketi fora etmiş gezerken tabiî karşınıza güzel güzel kızlar çıkar. Kızların tomur tomur göğüslerine gözünüz iliştikçe boğazınız tıkanır, yutkunamaz olur, kalbiniz hop hop etmiye başlarsa tamamdır işiniz. Hele yaş kırkı geçmişse sağlam teneşir horozuna dönersiniz. Böyle hallerde mübarek ketentohumunu mısır unile karıştırıp bala batırarak sabah akşam üçer kaşık yemeli, ondan sonra sokağa çıkmalı!

Hafız Kemal Lokma Hekim

Rüya

Yazan: VİR GÜL

EVE gelip anahtarile kapıyı açıyor... İçeri giriyor... Koridordan geçiyor... Karısı ortada yok.

— «Hâduş!» diye sesleniyor.

Cevap alamıyor.

— «Ben geldim, Hâduş!» diye tekrarlıyor.

Hâdiye nihayet alı al, moru mor, yatak odasından çıkıyor.

— «Ne o?.. Sen... Sen misin? Ne var?.. Hayrola!.. Hani Sen...» diye kekeliyor.

Kocası, onun halindeki garabete hem şaşarak, hem kızarak, Hâdiyeyi uzun uzun şöyle bir süzüyor.

— «Ne o? Memnun olmadın mı yoksa?» diye soruyor. «Treni kaçırdım... Dönüp geldim. Yarınki postayla gideceğim.»

Hâduş kendini toparlamıya çalışıyor. Zoraki bir tebessümle gülümsüyor:

— «Gel şöyle, yemek odasına geçelim. Sana bir çay yapayım...» diyor.

Fakat kocası tren kaçırmanın, kanadı kırık, süngüsü düşük bir halde eve dönmenin yorgunluğu içindedir:

— «Evvelâ bir soyunayım, elimi, yüzümü yıkayım da öyle.» diyor. «Hem ben sabahleyin kahvaltı ettim de çıktımdı. Sen bana sade şöyle okkalı bir kahve yap kâfi.»

Hâduş itiraz edecek, bir şey söyliyecek gibi oluyor. Fakat kocası, anlamadığı şeylere omuz silkip geçmek âdetinde olduğu için, yürüyüp... Yatak odasına doğru gidiyor.

Kadın: «Eyvah!» diyerek bir çığlık atıyor ve «şırrak!» diyerek düşüp bayılıyor.

Adam meseleyi o zaman anlar gibi oluyor: Çakınca başı sıçrıyan kibrit gibi fırlıyor. İstikamet elbise dolabı! Marş, marş!

Kapağını açınca karşısına uzun boylu, tunç ciltli, sarı saçlı. erkek güzeli bir delikanlı çıkıyor. Birbirlerine gözlerini kırpmadan bakıyorlar... Bakıyorlar... O kadar bakıyorlar ki en nihayet ikisi de taş kesiliyor... Birbirlerinin üzerine yuvarlanıyorlar!

***

Rüya bu. Olur, olur. Uyandıktan sonra bir şey kalmaz. İnsan derin bir nefes alır ve karısının kıymetini o zaman daha iyi anlar.

Bizim rüyanın sahibi İdris İğdegil de öyle yaptı. Gözünü açıp yatakta olduğunu görünce, dönüp karısına sarıldı ve onu öpüş sağanağı içinde uyandırdı.

Hâdiye esniyerek:

— «Saat kaç?» diye sordu.

İdris gerinerek saatine baktı:

— «Yedi buçuk.»

— «Trenin kaçta?»

— «Daha vakit var. Onda.»

— «Atma. Kalkıp traş olup, kahvaltı edip çıkıncıya kadar dokuz olur.»

Kalktılar. İdris bey traş olurken Hâdiye hanım kahvaltıyı hazırladı. Beraber birkaç lokma yiyip birkaç yudum içtiler. Sonra:

— «Allahaısmarladık, yavrum.» dendi.

— «Yolun açık olsun, şekerim» diye cevap verildi.

Sarılıştılar, öpüştüler, ayrıldılar.

İdris İğdegil Niğdeye gidiyordu. Haydarpaşaya geldiği zaman trene yarım saat kadar vardı. Bavulu elinde, ağır ağır yürüdü. Oraya baktı, buraya baktı, katarı bulamadı.

Memura sordu.

— «Yolda kaza var. İki marşandiz çarpışmış. Trenler bugün işlemiyecek» cevabını aldı.

Ne yapsın? Elden ne gelir! Başa gelen çekilir. Ters yüzüne evin yolunu tuttu.

Bir yandan da kendi kendine: «Rüya çıktı!» diyordu.

Haydarpaşada yarım saat kadar vapur bekledi. Köprüye çıktı. Bahçekapıya gidip yirmi dakika tramvay bekledi. Hava sıcak, ortalık toz, toprak... İdris İğdegil öyle bitkin bir hale gelmişti ki ayakta duracak hali yoktu. Gözünü kapasa uyuyacaktı.

Tramvayla Şehreminine kadar gitti. Oradan Çıkrık yokuşuna tırmandı, Fırıldak sokağına saptı, evine geldi.

Kapıyı açtı, içeri girdi, koridordan geçti. Karısı ortada yoktu.

— «Hâduş!» diye seslendi.

Cevap alamadı.

— «Ben geldim, Hâduş!» diye tekrarladı.

Hâdiye nihayet alı al, moru mor, yatak odasından çıktı.

— «Ne o? Sen... Sen misin? Ne var? Hayrola! Hani sen...» diye kekeledi.

İdris hem şaşırmış, hem kızmıştı. Kaşlarını çatıp onu şöyle bir süzdü:

— «Ne o? Memnun olmadın mı yoksa?» diye sordu.

Hulâsa, tıpkı rüyadaki gibi!

İdris bey yatak odasına doğru gidince Hâdiye hanım şırrakkadak bayıldı. Kocası, rüyayı yeni baştan yaşamanın verdiği heyecanla odaya ok gibi daldı, kibrit gibi fırlayıp dolabı açtı...

İşte o zaman büyük bir sukutuhayale uğradı. Karşısında...

Hiçbir şey yok mu, sandınız. Hayır. Vardı: Kısa boylu, esmer, kara kuru bir herif.

İdris İğdegil neye uğradığını şaşırmıştı. Öfkeden yüzü mosmor kesilmiş, kaşları yay gibi çatılmıştı.

— «Olamaz!» diye bağırıyordu. «Olamaz! bir yanlışlık var bunda!»

Ondan daha fazla şaşırmış olan yabancı adam:

— «Neden?» diye sormak cesaretini buldu.

İdris bey büsbütün kızmıştı:

— «Neden olur mu! Rüyamda dolapta bulduğum adam uzun tunç ciltli, sarışın, güzel bir delikanlıydı. Senin gibi mendeburun biri değildi. Çık bakayım dışarı! Defol buradan! Seni hınzır seni!»

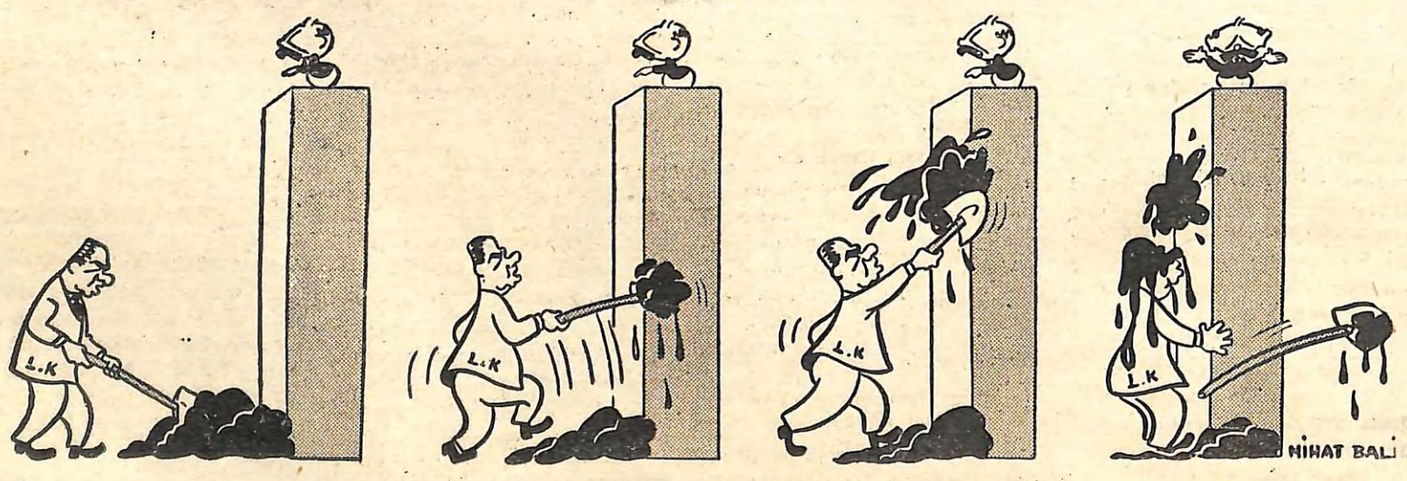

Küçük Valinin maceraları...

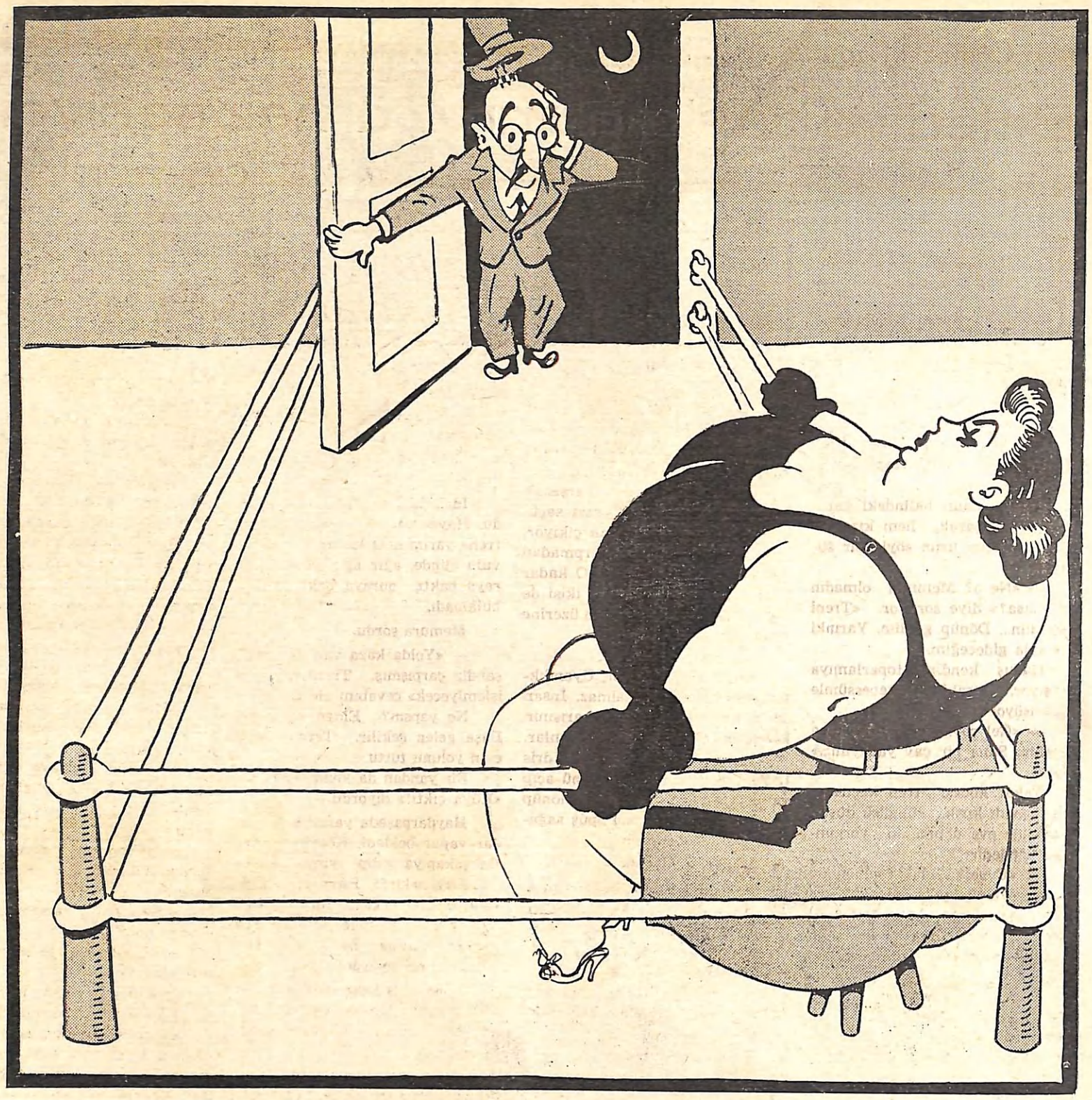

Sıska Dayı — Karıcığım, yine ringi hazırlamışsın amma, ben formumda değilim!

UZUN İŞ

Kadın telefonu açtı. Sonra kocasına döndü:

— Bir arkadaşım telefon ediyor, kocacığım. Yemeğe sen bakar mısın? Bir saat kadar kaynıyacak. Ondan sonra soğanını atıp yarım saat daha pişireceksin. Onu indirip bir kenara koyduktan yarım saat sonra fırını yakarsın... Saat yedi buçukta da...

DELİL

İmtihanda mümeyyiz sordu:

— Dünyanın yuvarlak olduğunu isbat için üç delil gösterebilir misin?

Çocuk cevap verdi:

— Gösteririm efendim, birincisi, öğretmen söylemişti. Sonra babama sordum; o da «yuvarlaktır» dedi. Şimdi bakıyorum siz de ayni fikirdesiniz...

BELLİ OLMAZ

Hacıağa ilk defa olarak asansöre binmişti. Zemin katından doğruca sekizinci kata çıkarken yanındaki hemşehrisine sordu:

— Bu şeytan arabasının makinesi bozulsa gökyüzüne doğru mu uçar, yoksam yerin dibine mi girer?

Hemşehrisi cevap verdi:

İŞ Mİ!

Hanım hizmetçi kıza yol vermişti. Meseleyi bir ahbabına anlatırken:

— Onun yaptığı işi pekâlâ ben de yapabilirim, diyordu. O da iş mi!

Ahbabı sordu:

— Ne yapıyordu?

— Ne yapacak, hiç! Kocamla dalga geçiyordu.

EHLİYET MESELESİ

Ankara — (Hususî) Sabık Cumhurbaşkanı Ömer İnönü, şoförlük ehliyeti almak için belediyeye başvurmuştur. Şimdiye kadar ehliyetsiz otomobil kullandığı anlaşılan Ömer İnönü imtihan edilecektir.

İstanbul — (Hususî) Oğlunun müracaatını duyan İsmet İnönü fena halde şaşırmıştır. Şimdiye kadar devleti ehliyetine binaen idare ettiği sanılan İnönünün oğluna imtisalen ehliyet almak üzere hangi makama başvuracağı merak edilmektedir.

YÜKSEK MAHKEME

Adam kızına çıkışıyordu:

— Sana kur yapan o delikanlı bir daha bu evden içeri adım atmıyacak demedim mi ben sana? Bu kararımı kendisine de söyledimdi...

Kız babasını yatıştırmıya çalıştı:

— Evet amma, babacığım, senin o kararını annem temyiz etti...

Çömezin Röportajları : 214

Belediye başkanlarını Çömez seçiyor

Çizen : Ramiz

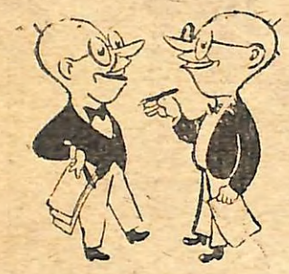

— İstanbula kimi Belediye Başkanı yapmalı?
— Bulunursa şehrin Maçkadan başka yerlerini bilen birini!

— Ankaraya kimi Belediye Başkanı yapmalı?
— Milletvekili olamamış parti ekâbirinden birini!

— İzmire kimi Belediye Başkanı yapmalı?
— Atıf İnanı, ticaretten anlar!

— «Ağrı»ya kimi Belediye Başkanı yapmalı?
— Doktorlardan birini!

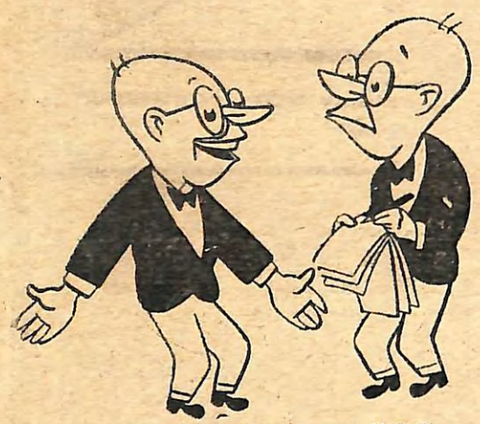

— Uzunköprüye kimi Belediye Başkanı yapmalı?
— Köprülülelrden birini!

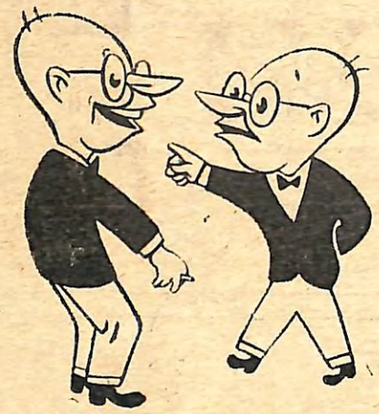

— «Eskişehir»e kimi Belediye Başkanı yapmalı?
— Yenilik taraftarı birini!

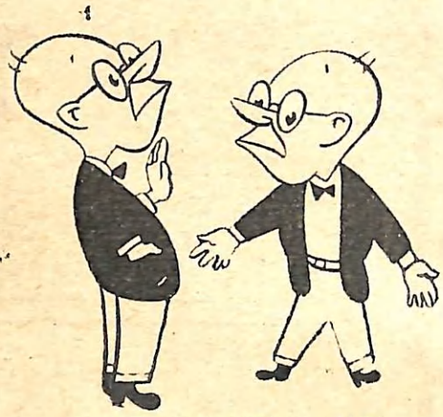

— Hataya kimi Belediye Başkanı yapmalı?
— Hatasız birini!

— Kayseriye kimi Belediye Başkanı yapmalı?
— Yaşar Doğuyu! Kâinatın pastırmasını çıkarıyor!

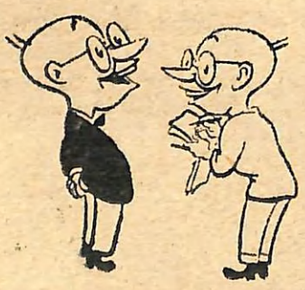

— Zonguldağa kimi Belediye Başkanı yapmalı?
— Kirlenmekten korkmıyan birini!

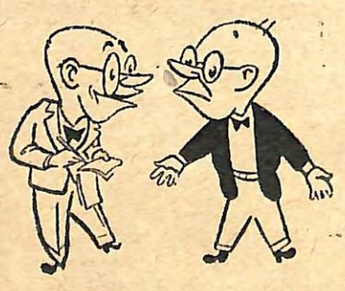

— Giresuna kimi Belediye Başkanı yapmalı?
— Fındıkçının birini!

— Bursaya kimi Belediye Başkanı yapmalı?
— Şemsettin Yeşili! Hiç olmazsa rengi uyar!

Tek Keramet

Bıyık altından...

Atıp pây-ı dildâra zerrin kemend
Safâsından olduk biraz hisse - mend

Bizim ziynet - efzâ-yı âguşumuz
Olurken bugün böyle bir şehlevend

Ne Barlas trâş eyler artık bizi
Ne Aksal ne Âgâh Sırrî Levend

Beyânâta hız verdi Kasım Gülek
Sükût etse kat kat ederdik pesend

O canlar ki hem suçlu hem güçlüdür
Verirler nasıl halka bilmem ki pend

Dizer günde üç fıkra beş safsata
Bu yüzden Peyâmi Safâ bi - menend

Tutar Edhem İzzet bu âhenge dem
Nasıl gülmesin dostumuz Ercümend

Ulus Kudretin aks-i feryâdıdır
Çıkar baş sütunlarda hep ayni bend

Okurken makalât-ı yek - nükteyi
Okurlarda peydâ olur zehr-i hand

Ozan der ki ma'nen senindir Zafer
Rakibânı sustur Danişman Bülend.

AKILLI OZAN

HAFİF KAZA

Rebeka telâşla içeri girdi:

— Koş, Mişon! Çabuk! Moiz merdivenden düştü!

Mişon heyecanla sordu:

— İnerken mi, çıkarken mi?

— İnerken.

Moizin babası derin bir nefes aldı:

— Çok şükür! Elindeki şişeler boştu!

ARTIRMA

Pazar günü Ada iskelesinde vapur bekliyenler arasından bir adam ve bir ses yükseldi:

— İçinde 700 lira bulunan kahverengi bir cüzdan kaybettim. Getirene elli lira vereceğim.

Kalabalığın arasından başka bir baş ve daha kuvvetli bir ses yükseldi:

— Ben yüz lira veririm!

KABARIK YEKÛN

Kâtip patronun yanına girdi:

— Efendim, hastahaneden telefon ediyorlar. Hanımınız dünyaya dört çocuk getirmiş. Ne emir buyurursunuz?

Patron ciddî bir tavırla cevap verdi:

— Yekûnu bir kere daha kontrol etsinler.

ZARAR YOK!

Dalgın profesör bir diğer dalgın profesöre telefon etti:

— Orası çift dokuz, bir, çift dokuz mu?

— Hayır, efendim, yanlış. Doksan dokuz bin yüz doksan dokuz.

— Affedersiniz. Rahatsız ettim.

— Estağfurullah, efendim. Zarar yok. Zaten telefon çalıyordu. Nasıl olsa kalkacaktım.

EZBERE

Moskovadaki bir toplantıda Kızıl Çin Reisi Mao Tse-Tsung kürsüye geldi, Çince uzun bir nutuk geçti.

Sıra tercümeye gelince nutku Çinceden Rusçaya çevirecek tercümanın gelmediği görüldü. O zaman Vişinskiy ayağa kalktı:

— Ben tercüme ederim, dedi.

... ve etti.

Kürsüden indikten sonra sordular:

— Siz Çince bilir miydiniz?

Vişinskiy cevap verdi:

— Bilmem amma, Mao'nun ne söyliyeceğini bilirim. Benim fikrim olmıyan bir şeyi söylemesine imkân var mı?

— Asma altında bir salkım üzüme benziyorsunuz..
— Siz de bu halle tilkiye!

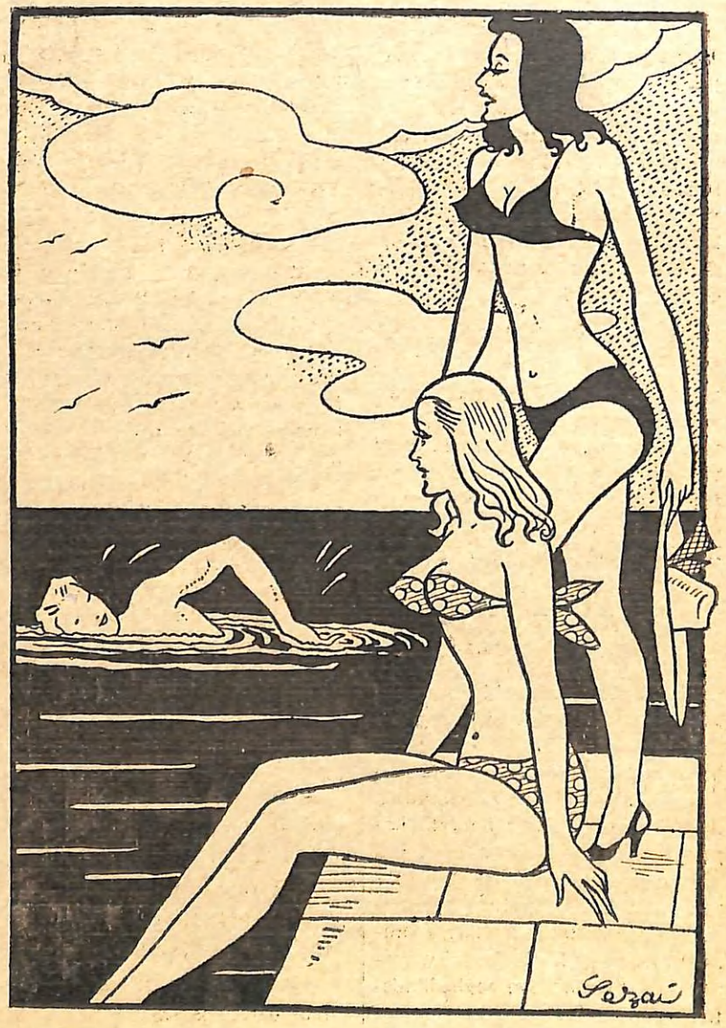

— Deniz sporlarına bayılıyorum...
— Ben de sporculamına!

Hacı Seferleri

Gidip gelme 19 liraya. Seccade, misvâk, tesbih hediye olunur.
Medine Nakliyat Şirketi

Sene 1 — Sayı 12 11 Ağustos 1950

Mizah

Ayrıca satılmamakla övünür, haftalık ciddi gazete

PERİ

Herkesin mecmuasıdır.

Naylon Bombalar

Allah inandırsın, şu harp, insanları ne şekilde değiştirir, bunu Amerikalılarda görmeli! Bir emirle meşhur naylon çorapçı Dupont fabrikalarını idrojen bombası imal eder hale koyuyorlar..

Bundan sonra kadınların naylon çorabın iyisine hasret kalacakları bir tarafa, acaba fabrika, eski alışkanlıkla, bizim naylon kelimesini kullandığımız mânada, bombalarını sudan yapmasın? Malûm ya, idrojen denilen gaz, oksijenle birleşince su olur. Bizde olsaydı, muhakkak bunlar sudan bomba, bilemediniz su bombası halinde meydana çıkardı!

Harbi Allah göstermesin ya, şayet bizim fabrikaları değiştirmek, onlara başka çeşit silâhlar imal ettirmek lâzım gelse ne yapardık?

Meselâ, Sümerbankın top top basma dokuyan Nazilli fabrikası, yapsa yapsa atım bombası imal eder; Beykoz kösele fabrikası semer yapar (modası geçmiştir amma zarar yok, semer hâlâ muharebelerde silâh kadar mühim bir vasıtadır; hele yükleme işinde çok lâzımdır). Alpullu Şeker fabrikası silâhların en tatlısını (varsa) elde etmiye yarar...dı.

Naylon bombaların bu çeşit fantezilere imkân verdiği bir devirde Nasrettin Hocanın denize yoğurt mayası vuruşu elbette hatıra gelir. O fabrikaların hikmeti vücutlarını teşkil eden işleri bir türlü görmediğini, silâh imalâtında işe yaramıyacağını biz de biliriz. Biliriz amma, hani olsa... dedik.

* *

BİR AF MAHKÛMU

Son günlerde Af Kanunundan istifade ile serbest bırakılan sabık mahkûmların birer ikişer tekrar hapishanelere döndükleri malûmdur. Halbuki aftan istifade etmiş mahkûmlardan Beşir Sustalı, hapisten çıktığı andan şu güne kadar en küçük bir cürüm dahi işlememiştir. Bu vaziyetten şüphelenen tanıdıklarının zabıtaya müracaatı üzerine Beşir Sustalı yakalanarak müşahedeye sevkedilmiştir.

Belediye ve Muhtar seçimleri hazırlanıyor

Memlekette muhtar ve belediye seçimlerine dair hazırlıklara hız verilmiştir. İyi haber alan kaynaklara göre bu hazırlıklar arasında bilhassa Halk Partisinin faaliyeti göze çarpmaktadır. Hâlâ mütegallibe ruhunu muhafaza eden C. H. P. ekâbiri belediye ve muhtar seçimlerinde kazanabilmek için ne kadar avur zavuru, zart zurtu olan gösterişli gemi aslanı varsa toplamış, evvelâ kendilerini, sonra da onları seçtirebilmek için bu defa para vermeden şifahî propaganda faaliyetine koyulmuşlardır. İstanbuldaki belediye âzalıklarından birindi yıllardanberi uhdesinde bulunduran Ekrem Tur beyefendinin de Adalarda seçim turuna çıkmış olduğu haber verilmektedir.

MEVLÛDÜ NEBEVİ

İstanbulun beş yüzüncü fetih yılını kutlama faaliyetleri almış yürümüştür. Bu cümleden olarak kutlama derneğince okutulan mevlût büyük rağbet görmüştür. Resmimiz beş yüzüncü Fetih Yılını Kutlama Derneği tarafından Fatihin canına okunan mevlûttan çıkan kadınları gösteriyor.

MARMARAYI MUVAFFAKİYETLE GEÇEN BİR TÜRK... GEMİSİ!

Gazetelerde Manşı muvaffakiyetle geçmiye hazırlanan bir Türk gencinden bahsedilmektedir. Halbuki Ansaldo tezgâhlarından gelir gelmez burada tamire giren ve tamirden çıkar çıkmaz makineleri bozulduğu için Sarayburnundan geri dönen Suvat vapurunun bu kere tekrar tamirden çıkarak Adalara kadar Marmarayı muvaffakiyetle geçtiğinden kimse bahsetmemektedir. Hâdiseden son derece müteessir olan Denizyolları, basına bir tavzih göndererek Marmarayı muvaffakiyetle geçen bu Türk gemisinden de bahsedilmesini istemiştir.

TEVFİK İLERİ

Ulaştırma Bakanı Tevfik İleri Avni Başmandan inhilâl eden Milli Eğitim Bakanlığına getirilmiştir. Kuvvetli bir ulaştırmacı olan yeni Bakanın tayini üzerine birçok öğretmenler, yurdun hangi köşesine ulaştırılacaklarını merak ve heyecanla beklemektedirler.

ŞEF!

Arabacılar Cemiyeti idare heyeti binasında kapıcı şefi olan Hamza Şefbaşı, yakında cemiyetin faaliyetlerini (Arabacılar Cemiyeti Kapıcıları Derneği ne işler başardı?) mevzuunda hulâsa etmek üzere bir basın toplantısı yapmıya karar vermiş ve bu kararı Gazeteciler Cemiyetine bildirmiştir.

YAŞASIN RASİM AKYAŞAR!

Kömür Tevzi Müessesesinin değerli Müdürü bu defa kimsenin burnu kanamadan kömür haklarını tam olarak almasında cansiperane bir gayret göstermektedir. Sayın Rasim Akyaşarın bu başarısı karşısında kömür alan herkes bir kere pencerelerinin önünden geçerken «Akyaşarım çok yaşa!» diye feryat ettiği için zabıta bazı tedbirler almıya lüzum görmüştür.

MUHTEREM EŞEK!

Sayın bayanın, meşhurlarımız arasına giren pek sayın eşeği bir müddettenberi hususî otomobil saltanatı sona erdiği için taksiye tenezzül etmişlerdir.

FIKRALAR

ÖKÜZ

Perihan Sözeri civardaki bir köye gitmişti. Tarladaki çardakta dinlenirken, yanına yaklaşan öküzün, kendisine tuhaf tuhaf baktığını görünce ürktü.

Yanındakiler:

— Korkkmayın, dediler, bir şey yapmaz. Yalnız, giyinişiniz tuhafına gitti galiba da...

Perihan Sözeri daha fazla şaşırmıştı:

— Allah Allah! dedi. Üzerimdeki elbisenin modası geçtiğini bile bile giydim amma, bunu öküzlerin de farkedeceğini hiç düşünmemiştim.

AYIP!

Son Saat sahibi Cihat Baban lokantada yemek yerken garsonu çağırdı:

— Kendimizden yaşlıların aleyhinde söylemek doğru değildir, öyle değil mi? diye sordu.

Garson, anlamamış gibi bakarak:

—Evet, öyledir, dedi.

Cihat Baban devam etti:

— O halde şu yediğim tavuğun aleyhinde bulunmıyacağım...

TEVEKKELİ DEĞİL

Romancı Peride Celâl bir arkadaşile beraber lokantada yemek yiyordu. Birdenbire telâşlandı:

— Yangın var galiba! dedi.

Arkadaşı hayretle sordu:

— Nereden anladın?

Peride Celâl sükûnetle cevap verdi:

— Baksana, garsonlar koşuşmıya başladılar.

NUMARA

Hacıağanın telefonla pek tecrübesi yoktu. Yazlığına tuttuğu evde tesadüfen telefon vardı. Bir gün ticarethanesindeki telefonu açtı:

— Karımla konuşmak istiyorum, dedi.

Santral sordu:

— Numarası?

Hacıağa kızdı:

— Allah Allah! Garının da numarası olur mu! Şimdi eski zamanda değilüz. Topu topu bir tane var işte!

AKSİLİK

Tombul Teyze evde dolaşıyordu. Bir aralık duvarın dibinden geçerken, asma saat, sarsıntıya dayanamıyarak o geçtikten sonra düştü.

Sıska Dayı içini çekti:

— Bu saat de hep böyledir, zaten. Daima geri kalır...

FAHRİ

Çocuk merak etmişti. Babasına sordu:

— «Fahrî başkanlık» nedir, baba?

Adam güzel bir misal buldu:

— Fahrî başkanlık öyle bir şeydir ki, yavrum... Meselâ, bu evdeki benim vaziyetim gibi. Ben sözde aile reisiyim...

Çocuk daha fazla izahat istemedi:

— Anladım, baba.

ATEŞLE BARUT

Amerikada bir milyoneri bir diğer milyonere tanıttılar:

— Benzin kralı Mister Kim Sigler.

Bunu duyunca öteki bir günlük yola kaçtı:

— Aman! Aman! Sakın yaklaşmayın! Bendeniz kibrit kralıyım...

YOLCULAR

İki âşık bir otomobile atlamışlar, Maslak yolundan Büyükdereye doğru süzülüyorlardı.

Delikanlı:

— Şu anda ölsem gam yemem, dedi.

Kız da bu asil arzuya iştirak etti:

— Ben de öyle. Kollarının arasında son nefesimi vermiye hazırım...

Bunu işiten şoför döndü:

— Ölmeden evvel benim paramı verir misiniz?

NE İYİ!

Âdet hilâfına, ev sahibi misafir gelmesinden pek memnundu.

— Sayfiyeye geldiğimdenberi biraz rahat ettim, birader. Hanım misafirlere en kıymetli tabaklarımızla kahvaltı çıkarıyor.

— Evet amma, bunda memnun olacak ne var?

— Nasıl memnun olmam, azizim! Bu tabaklar o kadar kıymetli ki, kırarım diye, hanım bana yıkatmıyor.

İHTİYAT

Leylâ Neclâya gitmişti. Onu çırçıplak bir halde bulunca şaşırdı:

— Ne o, şekerim? Bu ne hal?

Neclâ izah etti:

— Ne yaparsın, ciğerim! Havalar malûm. Yanıp yanıp tutuşuyorum. En son çare olarak evde böyle çırçıplak dolaşmayı buldum. Zaten kimsenin geldiği de yok.

— Peki amma, elindeki eldiven ne oluyor? Onu da takmasana.

Neclâ güldü:

— İlâhi, Leylâ! Kimse gelmiyor dedimse artık o kadar da ihtiyatsız davranacak değilim ya. Ne olur ne olmaz, insan karşısına çıkacak bir durumda bulunmalıyım.

BEKLE!

Bir arkadaşı Ecvet Gürses'in yanına gelip kulağına eğildi:

— Bana on lira verebilir misin?

Ecvet Gürses başını salladı:

— Veririm, dedi. Yalnız, şimdi maalesef kabil değil. Avrupaya gideyim geleyim, derhal.

— Ya? Demek Avrupaya gidiyorsun? Ne zaman?

Ecvet Gürses dudak büktü:

— Bilmem vallahi. Şimdiki halde hiç öyle bir niyetim yok..

BİR YİYEN PİŞMAN...

Gazinodaydılar.

Arkadaşı:

— Pasta yiyelim mi? diye sordu.

Şehir Meclisi âzasından Hamdi Bütün derhal itiraz etti:

— Ben yemem. Çünkü içine ne koyduklarını bilmem.

O zaman garson eğilip bir sır tevdi etti:

— Ben de yemem, beyefendi. Çünkü içine ne koyduklarını bilirim!

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:

RAMİZ GÖKÇE

Basıldığı yer:

Kardeşler Basımevi - İstanbul

SAYI : 214

PERİ

Orijinal ve nefis fotoğraflar, dünyanın her tarafından derlenmiş meraklı yazılarla Türkiyede hiçbir mecmua tarafından kullanılmıyan gayet güzel bir kâğıda basılmış olarak dört renkli bir kapak içinde

Çıktı!

DENTOSİL

DİŞ KREMİ

Diş macunlarının en sıhhisi ve en güzelidir.

Mizah

Görüyorsunuz ya, sallamak şöyle dursun, düşerim diye salıncağa el sürmiye cesaret eden yok!